

Ἀριθ. 20.

Ἔτους Ζ΄.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ετήσια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ ταῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1832.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 11 Μαρτίου.

Πληροφερούμεθα κατ' αὐτὰς, ὅτι ταραξίαι τινὲς καὶ
κακώθυλοι ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς των τὸν ἀπὸ τοῦ χωρίου
Ἀνδριῶν Παπατσονόπουλον, εἰσέβαλεν ληστρικῶς εἰς τὴν
πόλιν Ἀνδριῶσαν, ἀνθαδιάσαντες μάλιστα καὶ κατ' αὐτῶν
τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ Διοικητὴς ὅμως τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τὸν
ὅποιον οἱ κακώθυλοι ἔσπευταν ν' ἀποκλείουν διὰ τοῦ τοι-
φικισμοῦ εἰς τὸν οἶκόν του, ἀγρυπνῶν εἰς τὴν πίστιν τῶν
χρεῶν του ἐκπλήρωσιν, καὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν
τοῦ ὑπ' αὐτὸν λαοῦ, πρὸς ἐκείνους ἀμεσῶς τὸ ἐκεῖ πληττο-
μενοὺς τέταρτον Γάγμα, τὸ ὅποιον δραμὸν τάχιστα
κατέδωκε μὲ κατασχύνην καὶ ζημίαν τὸν ληστήσχη
Παπατσονόπουλον.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑποταγματάρχης Δ. Σκυλοδήμος καὶ λοι-
ποὶ Ἀξιωματικοὶ ἐφάνησαν ἄξιον τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστο-
σύνης τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διατρέψαντες ὅχι ὀλίγον κατὰ
τὴν γενναίότητα καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν καθ' ἑστίαν ζῆλον.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

Συνεδρίασις ΚΖ', Ἰανουαρίου 28.

1. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Δ.
Τσαμαδοῦ, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συν-
εδριάσεως, καὶ ἐπεκυρώθησαν.

2. Ἀνέφερον ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ δι' ἐγ-
γράφου ὑπ' ἀρ. 111 καταχωρηθέντος, ὅτι καθυποβάλλει εἰς
τῆς Συνελεύσεως τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἐπίκρισιν τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ σχεδίου τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον ἐπεφορτίσθη
ἤδη νὰ συντάξῃ ὅτι τὸ παρουσιαζόμενον ταῦτο πρῶτον
μέρος διαιρεῖται εἰς δύο γενικά κεφάλαια περιέχοντα τὸ μὲν
τὰ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, τὸ δὲ τὰ περὶ τοῦ δη-

μοσίου δικαίου· καὶ ὅτι τὸ δεύτερον τοῦτο κεφάλαιον ὑπο-
διαιρεῖται εἰς τέσσαρας τίτλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος
πραγματεύεται τὰ περὶ θρησκείας, ὁ δεύτερος τὰ περὶ Ἑλ-
ληνός καὶ πολίτου, ὁ τρίτος τὰ περὶ πατριογραφίσεως καὶ
πολιτογραφίσεως, καὶ ὁ τέταρτος τὰ κοινὰ δίκαια καὶ χρῆν
τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

Προσθέτει δὲ συγχρόνως ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἔχει ἔτοιμον καὶ
τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Συντάγματος, πραγματευόμενον τὰ
περὶ συντάξεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ τὰ περὶ Νομο-
δοτικῆς ἐν γένει ἔξουτίας, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ παρουσιάσῃ
ἅμα τελειώτῃ τοῦ πρώτου μέρους ἡ ἐξέτασις· καὶ ὅτι τὸ τρί-
τον θέλει δοῦν, ἅμα ἡ διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ σχεδιάσῃ τὸν
ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

Ἀνεγνώσθη ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ ὡς ἄνω ἐπισυννημμένον
εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς Ἐπιτροπῆς σχέδιον τοῦ πρώτου μέ-
ρους ἔχον οὕτω.

ΠΟΛΙΤΙΚὸΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ἙΛΛΑΔΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

1. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια εἶναι μία καὶ ἀδιαίρετος.
2. Σύγκειται ἀπὸ τὴν χερσόνησον τῆς Πελοποννήσου,
ἀπὸ τὴν ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Στερεὰν
Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ ἡτῶν διατεταγμένων εἰς τμήματα, τῶν
ὁποίων ὁ κατάλογος περιέχεται εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. ψήφισμα
τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

3. Ἐκαστὸν τμήμα σύγκειται ἀπὸ ἐπαρχίας, καὶ ἐ-
κάστη ἐπαρχία σύγκειται ἀπὸ κοινότητος ἀναλόγους τὴν
ἀριθμὸν μὲ τὴν ἑκτασίαν καὶ πολυανθρωπίαν τῆς.

4. Καθε μίᾳ κοινότητι ἔχει ἴδιον κοινόν, ἡγεὺν ἰδίους
Δημογροντας, ἐκλεγμένους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὧς θέλει διο-
ρισθῇ εἰς ἰδιαιτέρους ὀργανισμὸν νόμον περὶ κοινοτήτων.

Εἰς τὸ κοινὸν κάθε μιᾶς κοινότητος καὶ ἐπαρχίας οἱ Δημόγεροντες θέλουν κρατεῖ τακτικῶς δύο κατάστιχα· ἐν λεγόμενον Φυλετικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος, καὶ ἕτερον ὀνομαζόμενον Πολιτικόν.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Δημόσιον, ἢ κοινὸν δίκαιον τῶν Ἑλλήνων.

§. 1. Περὶ θρησκείας.

6. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν εἶαι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου καὶ ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. Καθεὶς ὅμως πρεσβεύει τὰ τῆς θρησκείας του ἀκολούτως· καὶ πᾶσα θρησκεία, τῆς ὁποίας ἡ λατρεία γίνεται πασιφανῶς καὶ δημοσίως, ἔχει ἴσην ὑπεράσπισιν ὑπὸ τῶν νόμων.

7. Τὰ ἐκκλησιαστικά, καθ' ὅσα ἀποβλέπουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, θέλουν διέπεσθαι ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συγκροτουμένου ἐκ τοῦ ἐκτοπίου κλήρου, καὶ διοριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία θέλει διατάξει τὰ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν γένει· θέλει διορίσει ὁμοίως τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, καὶ Ἱερέων τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἐξασφαλίσαι τὰ πρὸς διατριβὴν τῶν ἱερωμένων ἀναλογικῶς μετὰ τὸ χρέος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρος, τῶν.

9. Ἡ αὐτὴ Ἐξουσία θέλει κανονίσει τὰ εἰσοδήματα τῶν ἱερῶν καταστημάτων πρὸς διατήρησιν αὐτῶν τῶν καλῶν σλημάτων καὶ τῶν εἰς ἀνὰ μοναζόντων, ἢ λειτουργούντων, καὶ πρὸς ἐκπαιδεύσιν τῆς νεολαίας.

10. Οἱ Ἀρχιερεῖς θέλουν γίνεσθαι ἐξ αὐτοχθόνων ἐπιτοπίως διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου χειροτονούμενοι, ἐκλεγόμενοι τῶν ὑποψηφίων καὶ προβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν εἰς τὴν ἑνδοκρίσιν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικὸς κανόνας.

11. Ὁ κλῆρος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας δὲν ἴμπερ πλέκεται εἰς τὰ ἐν δημόσιον ὑπουργημα πολιτικόν ὅπως ὅποτε· μόνον δὲ οἱ πρεσβύτεροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ πρώτου ἐκλογῆς.

12. Οἱ ἱερωμένοι καθ' ὅσα αἱ πράξεις των ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διαγωγὴν, ὑπέκεινται νὰ διώσιν λόγον περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικὸς Κυριάρχας των κατὰ τοὺς κείμενους περὶ τούτων ἐκκλησιαστικὸς κανόνας. Καθ' ὅσα δὲ ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, δὲν ἐκβαίνουσι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται καὶ οἱ κοσμικοί.

§ 2. Περὶ Ἑλληνος ὁμοεθνῶς καὶ πολίτου.

13. Ἑλληνες εἶαι.

α'. Ὅσοι ἀνιέχονται τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πιστεύουσιν εἰς Χριστόν.

β'. Ὅσοι εἰς ξένας Ἐπικρατείας ἐγεννήθησαν ἐκ γυναικὸς αὐτοχθόνου, ἢ ἐκ μόνου πατρὸς Ἑλλήνος, καὶ πρεσβεύει τὴν πατρίδα θρησκείαν.

γ'. Ὅσοι πρεσβεύοντες τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν διέγινον καὶ ἐλεγχόμενοι συνέρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνός, καὶ συνηγωνίσθησαν, ἢ συνέπαθον μετὰ τῶν αὐτοχθόνων.

δ'. Ὅσοι ἐκ τῶν πρεσβεύοντων τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν ἦλθοι πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔχουσιν σταθερὰν κατοικίαν εἰς μίαν κοινότητα, ζῶντες ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας των.

ε'. Ὅσοι ἄλλοθεν εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ἦλθον, καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων τρεῖς ἔτη τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἔχουσιν ἀποδεξίαις τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς τριμίας διαγωγῆς των, καὶ ἐνυμφεύθηται Ἑλληνίδα, ἢ εὐρισκοῦναι τὴν σήμερον διαμένοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὑπήκοοι καὶ ὑπὸ προστασίαν ἄλλης Δυνάμεως.

στ'. Ὅσοι εἰς τὸ ἐξῆς γένωσι δεκτοὶ ὡς Ἕλληνες κατὰ τοὺς ἐπὶ τοῦτον ἐν τῷ παρόντι νόμους.

14. Οἱ Ἕλληνες ὅλοι θεωρούμενοι ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλληνικῆς λέγονται ὁμοεθνῆς, ὁμοπατρίδες, ἢ συμπατριῶται Ἕλληνες, καὶ ὡς τοιοῦτοι κατὰ γὰρ εἰς τὸ φυλετικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου ἐγεννήθησαν, ἢ διαμένουσιν, κάμνουσιν τὸν ὅρκον τοῦ Ἑλλήνος.

Ὅσοι ἤδη ἀπέκλῃσαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, λέγονται πελῖται, καὶ ὡς τοιοῦτοι κατὰ γὰρ εἰς τὸ πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος των, κάμνουσιν τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου.

15. Α'. Δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔχουν, ἀλλὰ μάλιστα ἀποστερῶνται, καὶ χάνουσιν τὸ δίκαιον τοῦ ὁμοεθνῆς Ἕλληνο- καὶ τοῦ πολίτου αἱ οἱ πολιτογραφούμενοι εἰς ἄλλο ἔθνος, ἢ καταφεύγοντες ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ξένης Δυνάμεως· β' οἱ κινῶντες ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος, καὶ βοηθῶντες ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς· γ' οἱ φέροντες τιτλους καὶ παράημα εὐγενείας, ἢ λαμβάνοντες ἀξιώματα ἢ μισθοὺ παρὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἄνευ ἀδείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Β. χάνουσιν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου αἱ οἱ ὑποσιπτοντες εἰς ἐγκλήματα ἀτιμωτικά· β' οἱ σφετεριζόμενοι ἢ φθειρόντες τὰ δημοσια χρήματα, ἢ κτήματα· γ' οἱ προδίδοντες τὰ δημόσια τῶν καθήκοντα· οἱ δολοφονοῦντες, ἢ δολοφονούμενοι ἢ διαχρημάτων ἢ ἄλλως πως· οἱ πωλοῦντες, ἢ ἀγοράζοντες, ψήφους· δ' οἱ χρεωκοποῦντες δολίαν χρεωκοσίαν· ε' ὅσοι φωραθῶσιν, ὅτι εἶαι μέλη μυστικῆς ἐταιρείας ὅπως πᾶσιδήποτε.

Γ. Οἱ ὑποδόκῃ ἐγκληματικὴν ὄντε, οἱ φυγόδοκοι, οἱ φρενοβλαβεῖς καὶ οἱ ὑπεξυψιστοὶ μένουσιν ἄργιστὸν δικαίωμα τοῦ πολίτου, ἐν ὅσῳ εὐρίσκονται ὑποκειμενοὶ εἰς τὰ κωλυτικά ταῦτα αἰτία.

§ 3. Περὶ πατριογραφῆσεως καὶ πολιτογραφῆσεως.

16. Οἱ ξένοι ὅσοι ἔρχονται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ κατοικήσωσι σταθερῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνονται δεκτοὶ μετὰ τὸν Ἑλλήνων, καταγραφόμενοι διὰ πατριογραφῆσεως εἰς τὸ φυλετικὸν κατάστιχον μιᾶς κοινότητος, καὶ ἀπολαύουσιν τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλλήνος κατὰ τὸ ἐξῆς ὅρον· α' ὅσοι πρεσβεύουν τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν, καὶ καταγόμενοι ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ λαβόντες τὰ ὅπλα κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας, καὶ μὴ ἐλευθερωθέντες, ἔλθωσι μετὰ τῶν ὁμογενειῶν των, καὶ κατοικήσωσιν εἰς μίαν κοινότητα ἐξ ὁμογενειῶν των, καὶ καταγόμενοι τῆς πατρίδος, πατριογραφῶνται μετὰ τὴν αὐτὴν ἐξ ὑποθετικῆς καταγραφῆς εἰς

τὸ κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου διαμένουσιν· οἱ ἐρχόμενοι ὅμως ἀπὸ τῶν τόπων τοὺς λαβόντας τὰ ὅπλα ἀπὸ αὐτῆς καὶ συναγωνισθέντας μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος, ἅμα ἀποκατασταθῶσιν εἰς μίαν κοινότητα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἀπολαμβάνουσι τὰ αὐτὰ δίκαια μετὰ τοὺς αὐτόχθονας· οἱ δὲ ἐρχόμενοι ἀπὸ ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς ἀνωτέρω ῥηθείας, πατριογραφῶνται μετὰ δύο ἔτη τῆς συνεχοῦς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἔρχονται μετὰ τὰς οἰκογενεάς των· ἂν δ' ἔρχονται μόνοι, πατριογραφῶνται μετὰ τρία ἔτη· ὅσοι ἄλλοι εἰς χριστιανοὶ φέρωσι τινὰ βιομηχανίαν, τέχνην, ἢ νυμφευθῶσιν εἰς τὸν τόπον Ἑλληνίδα, ἀνατρεφόμενων τῶν ἰδίων των τέκνων κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα θρησκευτικὰ ἔθιμα, πατριογραφῶνται μετὰ τριῶν ἐτῶν συνεχῆ διαμονὴν εἰς μίαν κοινότητα· γ' ὅσοι χριστιανοὶ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ συστήσωσι σημαντικὰ καταστήματα, συντείνοντα εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιτημῶν, τοῦ ἐμπορίου, καὶ τῆς βιομηχανίας, πατριογραφῶνται μετὰ ἑν ἔτος τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα.

17. Οἱ πατριογραφούμενοι ἀμέσως ἀπολαμβάνουσιν ἐξ ἴσου τὰ δίκαια τοῦ γηγενοῦ Ἑλλήνου.

18. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς πρὸς πατριογράφειν λογίζεται, ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ θέλων νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν Ἑλλήνων φανερώσῃ ἐγγράφως τὴν θέλησίν του εἰς τὴν Δημογεροντίαν τῆς κοινότητος, ὅπου κατοικεῖ.

19. Ὅλοι οἱ ὡς ἀνωτέρω πατριογραφθέντες Ἕλληνες, καταγράφονται καὶ εἰς τὸ πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος των πολιτογραφούμενοι, ἀφ' οὗ μετὰ τὴν πατριογράφειν των διαμείνωσιν ἔτι διπλάσιον χρόνον διάστημα, ὅσον ἐχρειάζετο διὰ νὰ πατριογραφῶσι μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ δὲ πρὸ ἐνὸς ἔτους ἕως τῆς σήμερον ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ συγκαταταχθέντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ 13 (α) ἄρθρον, θέλουν πολιτογραφῆθαι μετὰ δύο ἔτη μετὰ τὴν καταγραφὴν των εἰς τὸ Φυλετικὸν κατάστιχον, ἂν ᾖναι ἀπὸ τοῦ τόπου τοὺς λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ μὴ ἐλευθερωθέντας, καὶ μετὰ τρία ἔτη, ἂν κατάγωνται ἀπ' ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς ἀνωτέρω εἰρημένους.

20. Ὁ πολιτογραφούμενος ἀμέσως ἀπολαύει τὰ δίκαια τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου νόμους. Ὑπουργοῦ ὅμως ἢ Διεκκητοῦ καὶ Δικαστοῦ χρεὴν δὲν ἔστι νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ὁ ὁμόγλωττος. Ἀντιπρόσωπος ὅμως ἢ πληρεξούσιος δὲν δύναται νὰ γείνη, ἐὰν δὲν διαμείνῃ προσέτι ἐπὶ τὰς χρόνους κατὰ συνέχειαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὅπου ἐπολιτογραφήθη.

21. Ἡ πατριογράφεις γίνεται διὰ ψηφίσματος. Ὁ ζητῶν τὴν πατριογράφειν διευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀνάφορὰν ἐπὶ τούτου ὑπογεγραμμένην ὑπὸ δέκα ἐγγράφων κτήτιμων πολιτῶν, κατοίκων τῆς κοινότητος του, καὶ ἐπικυρωμένην παρὰ τῆς Δημογεροντίας.

22. Ἡ πολιτογράφεις γίνεται διὰ ψηφίσματος, διευθυνομένης τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ζητούντος τὴν πολιτογράφειν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ ἐκκοσίων ἐγγράφων καὶ τιμίων πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπικυρωμένης ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας.

23. Ὁ πατριογραφούμενος, δεικνύει τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πατριογραφικὸν δίπλωμα εἰς τὸν δημογροῦτα τῆς κοινότητος τῆς διαμονῆς του, καταγράφει εἰς τὸ φυλε-

τικὸν κατάστιχον αὐτῆς, καὶ κάμνει τὸν ὅρκον τοῦ Ἑλλήνου ἐπ' ἐκκλησίας ἐνώπιον τῶν Δημογεροντῶν καὶ τοῦ λαοῦ.

24. Ὁ πολιτογραφούμενος, δεικνύει τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πολιτογραφικὸν δίπλωμα εἰς τὴν κοινότητά του, καταγράφεται εἰς τὸ πολιτογραφικὸν κατάστιχον αὐτῆς τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐπαρχίας, κάμνων, ὡς ἀνωτέρω, τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου.

25. Διὰ μεγάλα ἀνδραγαθήματα καὶ δι' ἀποδεδειγμένας σημαντικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐκδουλεύσεις εἰς τὰς χρεῖας τῆς πατρίδος ἢ Νομοθετικῆς Ἐξουσίας δύναται νὰ διδῇ τὴν πατριογράφειν καὶ τὴν πολιτογράφειν ὡς ἀνταμοιβὴν εἰς τοὺς ἐντίμους, καὶ ἀξιους.

§ 4. Κοινὰ δίκαια καὶ χρεὴ τῶν Ἑλλήνων.

26. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων, ἡγουν,

α. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες χωρὶς ἐξαιρέσεως κυβερνῶνται, δικάζονται, τιμωροῦνται, ἀνταμείβονται περὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἀπαρράλκτους νόμους.

β. Μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων δὲν γινώσκεται καμμία διάκρισις ἐκ γένους, ἢ τάγματος, ἢ συστήματος ἀνθρώπων, ἐχόντων προνομία εἰς τὸ ν' ἀποφεύγῃ τὰ βάρη τῆς κοινότητος, καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς ὡς πατρικῆς των κληρονομίαν· ἀλλ' ὅλοι ἔχουν τὰ αὐτὰ δίκαια εἰς τὸ νὰ γίνωται διὰ τῆς προσωπικῆς των ἀξιοτήτος μέτοχοι καὶ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων ἀναλόγως μετὰ τὴν κατάστασίν των.

27. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα εἰς τὸ νὰ ἀποκτῶσι μέρος τῶν ὑλικῶν καὶ ἡθικῶν ἀγαθῶν, οἶον, κτήματα καὶ χρήματα, καὶ παιδείαν, καὶ ν' ἀπολαύσῃ μετ' ἀτφαλείας τοὺς καρπὺς τῶν πόνων των· νὰ συσφαίνωσι καταστήματα παιδευτικά βιομηχανίας, καὶ τεχνῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ τῶν ἰδίων των τέκνων εὐπείας καὶ ἐκπαίδευσως, συμμορφούμενοι μετὰ τοὺς τεθητομένους περὶ τούτων νόμους.

28. Ἐκάστος πολίτης κατὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξιοτητα καὶ τὰ ἡθικὰ προτερήματα γίνεται δεκτὸς εἰς ὅλα τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικά.

29. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν χρεὸς νὰ βεβαιώσωσιν ἀναλόγως τῆς φυσικῆς καὶ ἡθικῆς των καταστάσεως ἐν μέρος ἀπὸ τὰ δημόσια βίον, καὶ τὰ μέγα τὰ συντείνοντα εἰς συντήρησιν τῆς πολιτείας καὶ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος, ἡγουν,

α. Νὰ κατατάσσωνται εἰς πολιτοφυλακὴν πρὸς συντήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας.

β. Νὰ στρατεύωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος.

γ. Νὰ πληροῦσι καθεὶς τὰ νόμιμα δοσίματα ἀναλόγως μετὰ τὴν κατάστασίν του.

30. Αἱ εἰσπραγεῖς τῶν δημοσίων δοσιμάτων τάσσονται εἰς μέρη τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπικρατείας ὁμοιοτρόπως, γινόμεναι δίκαιαι καὶ ἀναλογαί τῆς περιουσίας ἐκάστου· ἀλλὰ δὲ εἰσπραγεῖς δὲν γίνεται χωρὶς νόμου πρὸς ἐκδόσιν, καὶ διορίζεται αὐτὴν αἰτήσιον.

31. Ὁ νόμος ἀφαιρίζει καὶ ὑπερασπίζει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκάστου, εὐρισκόμενου ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

32. Καὶ ἐνὸς ἰδιοκτητῆα δὲ δημεύεται.

33. Ὁ νόμος ἐγγυᾶται κατὰ τινὰ ῥητὴν προθεσμίαν τὴν ἀσφαλὴ ἀπόλαυσιν τοῦ ἐκ τῶν ἐφευρέσεων κέρδους, καὶ ἀναιμείβει δημοσίως τοὺς ὅσοι ἐφεύρωσιν, ἢ φέρωσι τινὰ τέχνην, ἢ βιομηχανίαν, ἄγνωστον εἰς τὸν τόπον.

34. Πρὸς δημόσιον χοῆσιν, ἀφ' οὗ ἀποσχρόντως ἀπεδείχθη ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευκτον τὸ ἐξ αὐτῆς ὄφελος εἰς τοὺς κοινὸν, ἢ Κυβέρνησιν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παραχοῇ τιν τῶν κτημάτων τινός, ἀλλ' ἔχει χοῆς ν' ἀπειρημίσῃ πρότερον δικαίως τὸν κτήτορα.

35. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικρατείαν οὔτε πωλεῖται, οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀγγυρόντης δὲ ἡ δοῦλος παντὸς γένους, καὶ πάσης θρησκείας, ἅμα πατήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ ἀκαταζήτητος.

36. Ἐκτὸς τῶν ὅσοι ληφθῶσιν ἐπ' αὐτεφώρῳ ἀδικούντες, ἢ τῶν ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, καὶ ἐκτὸς ὅταν ἡ πολιτεία τύχῃ εἰς μέγιστον κίνδυνον ἐκ συνωμοσίας ὁμολογουμένης, ἢ ἐπαναστάσεως, καὶ εἰς Ἑλλήν δὲν συλλαμβάνεται, οὔτε ἐγκαλεῖται, οὔτε φυλακίζεται χωρὶς ἐγκαλέσεως καὶ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ δικαστοῦ· αὗτος δὲ εἶναι ὑπεύθυνος, νὰ δώσῃ λόγον ἐν ὑπογεγραμμένῳ προστάξει τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὸν φυλακισμόν τινος.

37. Κάμμια διαταγὴ περὶ ἐξετάσεως καὶ συλλήψεως ὁποιοῦδήποτε προσώπων καὶ πραγμάτων δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκδοθῇ, ἂν δὲν στηρίζεται εἰς ἱκανὰ δειγμάτων, καὶ δὲν προσδιορίζῃ τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συλληφθῶσι.

38. Κάποις δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, οὔτε νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς αὐτό.

39. Κάποις δὲν μένει εἰς φυλακὴν πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, χωρὶς νὰ πληροφωρηθῇ ἐπισήμως τὰς αἰτίαι, διὰ τὰς ὁποίας ἐφυλακίσθη· καὶ πλείοτερον τῶν πέντε ἡμερῶν, χωρὶς ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐγκαλέσεως.

40. Εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς δίκας, ἔχει ἕκαστος τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτᾷ, διὰ νὰ πληροφωρηθῇ τὴν αἰτίαν τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας, ν' ἀντεξετάζεται πρὸς τοὺς κατηγοροὺς καὶ καταμαρτυροῦντας, νὰ φέρῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μάρτυρας, καὶ νὰ ζητῇ τὴν παρουσίαν τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὅ,τι συντείνει εἰς ἀθώωσίν του, νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειάν του συμβούλους, καὶ νὰ ζητῇ ταχεῖαν ἀπόφασιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

41. Πρὸ τῆς κρίσεως καὶ τῆς καταδίκης καὶ οἱ δὲν νομίζεται ἔνοχος, οὔτε τιμωρεῖται.

42. Τὰ βασανιστήρια καὶ οἱ κυλασμοὶ ἀπαγορεύονται.

43. Ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδραμικὴν (ὁπισθεγενὴν) δύναμιν, οὐδὲ πρέπει νὰ θέτῃται τοιοῦτος νόμος.

44. Κάποις δὲν δικάζεται δις δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα, καὶ δὲν καταδικάζεται, οὐδὲ προσωρινῶς στερεῖται τὰ κτήματά του, χωρὶς προηγουμένης δίκης. Πᾶσα δὲ ὑπόθεσις ἀπαξ ὀριστικῶς δικασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δὲν ἀνακινεῖται πλέον.

45. Ἡ εἰκία ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄστυλον ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ οἱ δὲν δύναται νὰ εἰσελθῇ χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ εἰκοκυρίου. Καὶ οὐδ' ὁ ἄστυνομικός, ἢ ὁ πεμπόμενος μετὰ διαταγὴν Δικαστοῦ δημόσιος ὑπαγρέτης πρὸς ἐξέτασιν πραγμάτων, ἢ προσώπων, δύνα-

ται νὰ εἰσελθῇ, ἂν δὲν εἶναι συνωδευμένοι μετὰ τῶν ἐκ τῶν Διμογερόντων, καὶ μετὰ δύο τιμίους καλῆτα.

46. Κάποις μένει ἀκαταζήτητος διὰ τὰ φροήματα, τὰς διξασίας, καὶ τοὺς λόγους του, ἔξω μόνον ὅταν λέγῃ τι εἰς δηματίου τόπους, καὶ ταράττῃ τὴν κοινὴν ἢ συχίαν, τότε εἶναι ὑπεύθυνος.

47. Ὅστις ἀδικηθῇ ὑπὸ ὁποιοῦδήποτε τῶν ἐν ὑπουργήματι, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκαλῇ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τὸν ἀδικούντα αὐτόν, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἀπότισιν τοῦ δικαίου του.

48. Κάποις δύναται νὰ προβάλλῃ δι' ἀναφορὰς του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ παντός δημοσίου πράγματος γνώμην του, καὶ ν' ἀναγγέλλῃ παρομοίως πᾶσαν κατάχρησιν, ἢ ἀδικίαν γινομένην εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, συνοδευμένην τὴν ἀναφοράν του μετὰ ἀποχρώσεως ἀποδείξεως καὶ μαρτυρίας τῆς καταχρήσεως, ἢ ἀδικίας· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος νὰ δίδῃ λόγον, ἂν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, δυσφημῇ ἢ συκοφαντῇ τὸν ὑπάλληλον, καὶ καταδικάζεται, ἂν φωραθῇ ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν αὐτὴν ποιήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε καταδικασθῇ ὁ ἐγκαλούμενος, ἂν ἀποδεικνύετο ἔνοχος.

49. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ γράψωσι, καὶ νὰ ἐκδίδωσι διὰ τοῦ τύπου ἐλευθέρως, καὶ χωρὶς προεξέτασιν τὰς ἐννοίας καὶ γνώμας τῶν περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ὅντες ὅμως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καὶ δίδοντες λόγον περὶ τῆς καταχρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου κατὰ τὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἐπισυναπτόμενον νόμον περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.

50. Κάποις δὲν ἡμπορεῖ νὰ γένῃ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἂν δὲν εἶναι γῆσιος πολίτης, ἰδιοκτήμων, καὶ πενταετημέτης πρὸς τούτοις, ὥστε νὰ δύναται αὐτὸς νὰ ᾔσῃ καὶ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος. Εἶναι δὲ αὐτὸς ἐγγυητὴς καὶ ὑπεύθυνος τῶν ὅσα τυπώνονται εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

51. Κάποις Ἕλληνας δὲν ἡμπορεῖ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ λάβῃ ὑπούχνημα, δῶρον, ἀμειβὴν, ἀξίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἀπὸ κανένα Μονάρχου, Ἡγεμόνα, ἢ ἀπὸ ἐξωτερικῆς Ἐπικρατείας.

Προέβη κατόπιν ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν, καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1.

Ἀναφ' ὅπως πρὸς τὸ 2 ἐρρέθη, ὅτι πρέπει νὰ προτιμηθῇ ἡ κατ' ἐπαρχίας ὑπάρχουσα καὶ σήμερον διαίρεσις τοῦ Κράτους. Ἐνταῦθα ἡ Ἐπιτροπὴ παρέστησεν, ὅτι κατὰ τὴν διὰ τμημάτων προεκβεμένην ἤδη διαίρεσιν, μέλλει νὰ διοικηθῇ τὸ Κράτος πολὺ πλέον εὐκόλως καὶ τακτικῶς. Ἐπειρὰ δὲ γνώμη ἐπέφερεν, ὅτι ὁ νέος τῆς διαίρεσεως ἱστός συντελεῖ κυρίως εἰς τὸ νὰ γίνωνται τοῦ λοιποῦ καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἀντιπροσώπων μετὰ πλείονος δικαιοσύνης, διότι τὰ ἱμήματα θέλουν ἔχει βέβαια οὐχὶ ἄνισον ἀριθμὸν κατοίκων, ὅπως ἔχουσιν αἱ σημεριναὶ ἐπαρχίαι. Ἀλλ' ἐνεκρίθη νὰ ἀναλεθῇ εἰς σκέψιν τὸ ἀπὸ τοῦ τοῦτο, ἔως οὗ παρουσιάσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ 2 άρθρου ἀναφερομένου ψηφίσματος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει γινέσθαι μεία τοῦ κατὰ λόγον τῶν ἱμημάτων. (Ἀκολουθεῖ εἰς τὸ Παράρτημα)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Ενεκρίθησαν κατόπιν τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 5.
Τὸ 6 ἄρθρον ἐλογίσθη δεκτὸν, ἀντικατέστη δὲ μόνον ἡ
τελετὴ ἀντὶ τῆς λατρείας.
Ἐγένοντο συζητήσεις πολλάι περὶ τοῦ 7 καὶ 8, καὶ ἐμει-
νὰ ἐπιδιορθώθησαν.

Τὸ 9 μένει, ὡς ἔχει.
Προτεθέντος τοῦ 10, ἐγένετο ἡ παρατήρησις, ὅτι δὲν εἶναι
δίκαιον νὰ ἐναποταμιευθῇ πρὸς μόνους τοὺς αὐτοχθόνας τὸ
δικαίωμα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, διό καὶ ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ,
ὅτι ἀρχιερεῖς θέλουσι ἐκλεγέσθαι καὶ ἐξ ἐκείνων, ὅσοι ἀπο-
κτώσι τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτοχθονοῦ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ
παρόντος Συντάγματος.

Μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν εἰς τὸ ἐνδιαλαμβανόμενον τοῦ
11 ἄρθρου ἐνεκρίθη, ὥστε οἱ πρεσβύτεροι νὰ ἔχωσι μόνον
τὸ δικαίωμα τοῦ πρώτου ἐλλογισμοῦ.

Εἰς τὸ 12 ἀντὶ τοῦ δὲν ἐκ αἰνουσιν ἀντικατέστη τὸ
δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι.

Τὸ περὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τὸν μὴ συζη-
τηθέντων εἰσέτι λοιπῶν ἀπὸ τοῦ 13, καὶ τὸ ληφθησόμενον
μέτρον περὶ τῶν ἀμπελώνων τῆς ἐπαρχίας Πύργου ἐπίκειται
τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδρίσεως.

Εν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΝΑΚΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἑπιστα-
τῶν Γραμματέων Σ. ΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἀκολουθία τῆς Δικογραφίας τῆς δο-
λοφονίας τῆς αἰοιδίμου Κυβερνήτης.

Μαρτυρία τῆς Ἐμμανυὴλ Σαριδάκης.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπεσκλήσαμεν τὸν Κ. Ἐμμανυὴλ
Σαριδάκην ἑνὸς ἀδελφόν τῆς Ταγματάρχου Βασιλέ-
ως, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἀνα-
χέρας μας ὑποθέσεως, ὅστις ὀρκισθεὶς νὰ μᾶς εἰπῇ
ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ἠρωτήθη περὶ τῆς ὀνόματός τε,
ἐπωνύμου τε, ἡλικίας, πατρὶδος, ἐπαγγέλματος, καὶ
ἐν εἶναι συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων, καὶ ἀπε-
κρίθη, ὀνομάζομαι Ἐμμανυὴλ Σαριδάκης, εἰκοσι
τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, Κρητὴ, ἑπιστατῆς τῆς μηχανι-
κῆς, καὶ δὲν εἶμαι ἔτε συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν ἐγκα-
λεσμένων. Μετὰ ταῦτα ἐξετάσθη, ὡς ἔπεται.

Ἐρ. Τί ὥραν ἐξυπνήσατε τὴν περασμένην Κυρια-
κήν; — Ἀπ. Σχεδὸν πρὸς τὰς 6 ὥρας.

Ἐρ. Πῶς ἐξυπνήσατε; — Ἀπ. Πάντ τε τὴν
ἰδίαν ὥραν ἐξυπνῶ. Ξυπνήσας λοιπὸν ἐκατέβην
κάτω εἰς τὸν ὀνδᾶν τῆς μητρὸς μου, διὰ νὰ πάω τὴν
Φρανέλαν μου ἐξερχόμενος λοιπὸν ἀπὸ τὸν ὀνδᾶν, εἶδον

τὴν ἀναβαίνουσαν τὴν σκάλαν ὁ Γεώργιος Μαυρομιχάλης
μὲ στρατιώτας, τὸν ὅπουτον ἠκολούθηται· ἀφ' ὧν λοιπὸν
ἀνέβη, ἐζήτησε τὸν Ταγματάρχην Βασιλέαν· ἐρωτήσας
λοιπὸν αὐτὸν, τί θέλεις τὸν Βασιλέαν; Αὐτὸς μ' ἀ-
πεκρίθη. "Τὸν ἐσκοτώσαμεν τὸν Κ. τὸν ἐκάμα-
μεν χίλια κομμάτια, ἐγὼ καὶ ὁ Θεὸς μου", ἐπα-
νέλαβον καὶ οἱ στρατιῶται. "Τὸν ἐσκοτώσαμεν", καὶ
εἰς ὅλα αὐτὰ ἔτρεχεν ὡς τρελὸς μέσα εἰς τὴν κά-
μεραν, καὶ βλέπων ἀπὸ τὰ παράθυρα τῆς δρόμου ἐφώ-
ναζε· "Μὴ μᾶς βαρεῖτε, διότι σᾶς βαρύνω",
μάλιτα ἐπῆρε ταῖς μαζελάρας, καὶ ταῖς ἐβαλεταμ-
πῆρι εἰς τὰ παράθυρα. Ἀφ' ὧν λοιπὸν ἐσφάλισε τὰ
παράθυρα, διεσπύνηται πρὸς τὸν ὀνδᾶν τῆς Κυρίας Σ. Κυ-
παρίσσης, καὶ τῆς θύρας τὴν πισύραν εἰς τὸ σῆθος, φω-
νάζων· "Τὸν ἐσκοτώσα", τότε ὁ Κυπαρίσσης τὸν ἔπε-
ποίησε; "Τὸν Κ. τὸν Κυβερνήτην", ἀπεκρίθη, τὸν
λέγει ὁ Κυπαρίσσης· "Ἀφ' ὧν τὸν σκοτώσατε, τί ἤλθες ἐδῶ
νὰ κάμῃς, φωτιά νὰ βάλῃς νὰ μᾶς κάψῃς;". Καὶ αὐ-
τὸς ἀπεκρίθη. "Ὁχι, ἀλλὰ θέλω νὰ βασάξω τὸ σπῆ-
τι, καὶ φευγάτε.",

Ἐρ. Πόσοι στρατιῶται ἀνέβησαν ἐπάνω; — Ἀπ.
Δύο, ἀλλ' ἐκατέβη εὐθὺς ὁ εἰς, καὶ ἐκράτει τὴν θύραν,
πλὴν ἀνεβ. κατέβαν καὶ οἱ δύο, καὶ ἐπαρατηρήσαν.

Ἐρ. Ποῖος ἐξύπνησε τὸν Ταγματάρχην; —
Ἀπ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ἐπειτα τί ἠκολούθητε; — Ἀπ. Τὸν ἀκολο-
υῖσα νὰ ἰδῶ, πῶς θα ὑπάγῃ ἐξελθὼν εἰς τὴν ἐξω σκά-
λαν, ἐζήτησα νὰ πάω τὴν Φρανέλαν μου, ἀλλ' αὐτὸς
μὲ εἶπεν. "Ἐξω, κεραλᾶ, διότι σὲ σκολῶν.", τότε καὶ ἐπὶ
Φρανέλῃς, ἐκατέβην, καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν Κ. Ῥαάν.

Ἐρ. Ποῖος ὑπῆγε προτῆτερα εἰς τὴν Κ. Ῥαάν; —
Ἀπ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ἐκράτην εἰς τὰς χεῖρας οἱ στρατιῶται ὅπλα;
— Ἀπ. Μάλιτα· πισύλας.

Ἐρωτηθεὶς ὁ Μάρτυς, εἰ ἔχῃ τί νὰ προδέσῃ, ἢ
νὰ ἀφαιρέσῃ τί ἀπὸ τὴν παρεῖσαν τε μαρτυρίαν, ἀπε-
κρίθη, ὅχι, καὶ ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν ὡς ἐμπεριέχουσαν
ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ ὅτι ἄλλο ἐκτὸς τῆς ἀληθείας.
Ἀφ' ὧν δὲ τῆς ἀνεγνώσθη, ὑπέγραψε μεθ' ἡμῶν.

Ἐμμανυὴλ Σαριδάκης.

(Ἐπεται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Εἰσηγητῆ καὶ τῶν
Γραμματέων.)

Μαρτυρία τῆς Γαρβφαλιάς Μαμένενας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἤλθομεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Γαρβφαλιάς Μαμένενας, διὰ τὴν μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως· ὀρκισθεῖσα διὰ τὴν εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν, ἠρωτήθη περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς, ἐπωνύμου τῆς, ἡλικίας, πατρίδος, καὶ ἂν εἶναι συγγενὴς, ἢ φίλη τῶν ἐγκαλεσμένων, καὶ ἀπεκρίθη· ὀνομάζομαι Γαρβφαλιά Μαμένενα, δέκα ἐπτά ἐτῶν, Ψαριανή, καὶ δὲν εἶμαι ἔτε συγγενὴς, ἢ φίλη τῶν ἐγκαλεσμένων· ἔθεν ἐξετάσθη, ὡς ἀκολούθως.

Ἐρ. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα ἐβγήκετε διὰ ἐξω;

Ἀπ. Ὁχι, ἔτε αὐτὴν, ἔτε τὴν ἄλλην.

Ἐρ. Ἀπὸ ποῖον ἠκίστετε, ὅτι ἐφόνευσαν τὸν Κυβερνήτην; — Ἀπ. Ἀπὸ τὴν γειτόνισσάν μου ὀνομαζομένην Ἀλεξάνδραν Εὐθυμίδε.

Ἐρ. Πῶς σᾶς τὸ εἶπεν; — Ἀπ. Ὅτι οἱ Μαυρομιχαλίδες ἐφόνευσαν τὸν Κυβερνήτην.

Ἐρ. Ἄλλος κἀνένας δὲν σᾶς εἶπε τίποτε; — Ἀπ. Τὴν ὥραν, ὅπῃ ἐβγαζαν ἐξω ἀπὸ τὴν θύραν τὸν Κωνσταντῖνον, ἐβγήκα εἰς τὸ παράθυρον, διὰ τὴν ἰδῶ· συνωμιλῶσα δὲ με μίαν δέλην τῆ Σταύρε, με εἶπεν, ὅτι ὁ Θεὸς τῆς ὁ Σταῦρος εἶδε τὴς Μπειζαδέδες, ὅπῃ ἐξύπνησαν τὴν Κυριακὴν πόλλὰ πρῶτῃ, οἱ ἐποιοὶ τὸν ἐκαλημέρησαν τὸν Θεὸν τῆς, καὶ τὸν εἶπον· “Ἐρχεσθαι, Σταῦρος, νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν;”, Αὐτὸς δὲ τὴς εἶπεν· “Ὁχι, ἔμενε πρῶτον.” Μετ’ ὀλίγον δὲ ἴδεν, ὅπῃ ἐβλήκαν ἐξω ὁμῶς με τὴν Ἰουαῖκα τῆς Μπειζαδὲ με τὴν Βαίσιαν, με τὸ παιδί, καὶ ἐκατέβησαν κάτω.

Ἐρ. Ἐβλέπετε ποτὲ τὴς Μπειζαδέδες; — Ἀπ. Ἐνῶ ἤμην μίαν ἡμέραν κάτω, καὶ ἄπλωνα ῥέχαι, εἶδα τὸν Πετρίμπην ἀπὸ τὸν Ἰσκαλὲ κρατῶντα ἐν ξύλον εἰς τὸ χεῖρ τῆς, καὶ κάμνοντα σημεῖα· μάλιστα τὸ ἐκρατῆσεν, ὡς ὅταν σημαδεύει με τὸ τσέκι· ἔπειτα περιεργεῖα κινεμένη ἔσρεψα, καὶ εἶδα εἰς τὰ παράθυρα τῶν Μαυρομιχαλέων, καὶ τὴς εἶδον εἰς τὰ παράθυρα καὶ τὴς δύο, κάμνοντες καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια σημεῖα· τὲτο συνέβη πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐκατέβη πάλιν ὁ Γεώργιος Μαυρομιχαλὴς εἰς τὸ πορτάκι τῆς ἡλιακοῦ, καὶ ἀφ’ ἐφώναξεν ὁ Πετρίμπης ἀπὸ τὸν Ἰσκαλὲ, αὐτὸς ἀπεκρίθη, “Δὲν εἶναι εὐκαιρία τώρα, καὶ λάβει πομονήν, θὲνὰ εὐρω ὁμῶς εὐκαιρίαν, καὶ τρώγει καὶ πίνει ἡσυχός.” Τὴς λόγους τέτους τὴς εἶπεν, ἀφ’ ὅπῃ πρῶτον παρετήρησεν, ἂν τὸν βλέπῃ καὶ νῦν ἐγὼ δὲ ἐσφάλισα τὰ παράθυρα, διὰ τὴν μὴ με βλέπῃ.

Ἐρ. Ἠξεύρετε, νὰ μᾶς εἰπῇτε ἄλλο τι; — Ἀπ. Ὁχι. Ἐρωτηθεῖσα, ἂν ἔχῃ νὰ προδίσῃ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ.

σητὶ, ἀπεκρίθη, ὅχι· ἔτι ἐπιμένει εἰς ὅσα εἶπεν, ὡς περιέχοντα ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Προσκληθεῖσα δὲ νὰ ὑπογράψῃ, ἀφ’ ὅπῃ πρῶτον τῆς ἀνεγνώσθῃ ἡ παρῶσα μαρτυρία τῆς, ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἠξεύρει διὰ καὶ ἔκαμε τὸ σημεῖον τῆς Σταύρε. Μετὰ ταῦτα προσυπογράφημεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Γραμματέων μας.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Εἰσηγητῆ καὶ τῶν Γραμ.)

Μαρτυρία τῆς Σταύρε Ῥάπτε.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπροσκαλέσαμεν τὸν Γεώργιον Σταῦρον, διὰ τὴν μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Κ. Γαρβφαλιάς· ὀρκισθεῖς δὲ νὰ εἰπῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ἠρωτήθη περὶ τῶν ὀνομάτων τῆς, ἐπωνύμου τῆς, ἡλικίας, πατρίδος, ἐπαγγέλματος, καὶ ἂν εἶναι συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν κατηγορουμένων, καὶ ἀπεκρίθη· ὀνομάζομαι Σταῦρος Ῥάπτης, 38 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, Ναυπλιώτης, Ῥάπτης, καὶ δὲν εἶμαι ἔτε συγγενὴς, ἢ φίλος τῶν ἐγκαλεσμένων· διὸ καὶ ἐξετάσθη, ὡς ἔπεται.

Ἐρ. Τὴν Κυριακὴν τῶν 27 τῆς παρελθόντος τί ὥραν ἐξυπνήσατε; — Ἀπ. Εἰς τὸ κτύπημα τῆς πρώτης καμπάνας τῆς ἐκκλησίας ἐσηκώθηκα, καὶ ὑπῆγα πρὸς χρεῖαν μου, καὶ ἔπειτα ἐκοιμήθην πάλιν, καὶ ἐξύπνησα εἰς τὴν δευτέραν καμπάναν.

Ἐρ. Τὴν πρώτην Φορὰν, ὅπῃ ἐξυπνήσατε, καὶ ἐβγήκετε ἐξω, ποῖον εἶδετε; — Ἀπ. Κανένα.

Ἐρ. Τὴν δευτέραν Φορὰν ποῖος εἶδετε; — Ἀπ. Κανένα, διότι δὲν ἐβγήκα ἐξω.

Ἐρ. Ἠξεύρετε νὰ μᾶς εἰπῇτε, ἂν οἱ Μαυρομιχαλίδες ὑπῆγαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Κυριακὴν; —

Ἀπ. Ἐξω δὲν τὴς εἶδα, ἀλλὰ μία γράμματα με εἶπεν, ὅτι εἶδε τὸν Μπειζαδὲ, ὅστις εἶχε κατεβῇ κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι, καὶ ἐφώναξε καὶ τὸν Κωνσταντῖνον νὰ κατέβῃ, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐκατέβαινε, ἀνέβη καὶ τὸν ἐπῆρε.

Ἐρ. Ἠκίστετε καμμίαν Φορὰν νὰ συνομιλῇ ὁ γέρον Πετρίμπης με τὸν υἱόν τῆς; — Ἀπ. Μία· ἡμέραν ἐνῶ ἐπερὶσθεν ὁ Πετρίμπης με 4 σφατιώτας, ἐπέρασε κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι τῶν Μπειζαδέδων καὶ ἐφώναξε· “Βρὲ παιδιὰ!”, Καὶ ὅταν ἐβγήκαν ἀπὸ τὸ παράθυρον, τὴς εἶπε, “Τί κάμνετε, τί κάμνει ἡ νύμφη μου;”, Καὶ ἀφ’ αὐτοὶ τὸν ἀπεκρίθησαν, καλὰ, τὴς εἶπεν· “Ἡσυχάσετε, ἐπειδὴ εἰς 5-6 ἡμέρας θέλομεν ἀνταμωθῇ ὅλοι, τὲτο δὲ ἔγινε πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἡμερῶν πρὶν τῆς Κυριακῆς.

Ἐρωτηθεῖς ὁ μάρτυς, ἂν ἔχῃ τὴν νὰ προδίσῃ, ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν παρῶσαν τῆς μαρτυρίαν, ἀπεκρίθη τὸ ὅχι, ὅτι ἐπιμένει εἰς αὐτὴν ὡς ἐμπεφ-

χρῆσαν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἐλισμονήθη ναὶ γαίη ἔτι ἀκ' ἄλθους ἐξέτασις.

Ἐρ. Εἶδετε διόλου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα τὴν Μαυρομιχαλίδες; — Ἀπ. Τὸ Σάββατον ἐνῶ ἤρχετο ἀπὸ καὶ τῶ ἀπὸ τὴν σκάλα τὴν πέτρινην, ἐστάθη καὶ ἐζήτησε μόσραν τσόχας.

Ἐρ. Πῶς ὀνομάζεται ἡ γραῖα, ἥτις σὰς ἔδωσε τὰς ἀνω εἰρημένας εἰδήσεις; — Ἀπ. Μιχαλάκενα.

Ἀφ' οὗ δὲ τῷ ἀνεγνώσθη ἡ παρῆσα ἐξέτασις του, πέγραψε μετ' ἡμῶν.

Σταῦρος Τερζῆς.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῷ Εἰσηγητῇ καὶ τῶν Γραμματέων.)

Μαρτυρία τῆς Μαρίνας.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπροσκαλέσαμεν τὴν Μαρίναν, δέλην καὶ ἀνεψιὰν τοῦ Σταύρου, διὰ ναὶ μᾶς δώσῃ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἀνὰ χεῖρας μας ὑποθέσεως, ἥτις, ἀφ' οὗ ἐρκίδη ναὶ εἰπῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐδὲν ἄλλο ἐκ τῆς ἀληθείας, ἐξετάσῃ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς, ἐπωνύμου τῆς, ἡλικίας, πατρὶδος καὶ ἀν' εἶναι συγγενῆς, ἢ φίλη τῶν ἐγκαλεσμένων δι' ἑρωτήθη, ὡς ἐξῆς.

Ἐρ. Τὴν παρελθῆσαν Κυριακὴν ὠμίλησες καθόλου μετ' τὴν Ψαριανήν, ἢ τὴν γειτόνισσάν σε; — Ἀπ. Ὀχι, διότι ἡμῖν ἀρξῆται.

Ἐρ. Ἐχεις Φίλιαν μετ' τὴν Ψαριανήν; — Ἀπ. Ὀχι. Ἐρωτηθεῖσα, ἀν' ὅσα εἶπεν, εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἀπεκρίθη τὸ ναὶ καὶ προσκληθεῖσα ναὶ γράψῃ, ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἤξευρε, καὶ ἔκαμε τὸ σημεῖον τῷ Σταύρῳ. Μετὰ ταῦτα ὑπεγράψαμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Γραμματέων μας.

Ἐπρ' ὅσων ἀκόμη, ὅτι ἔλεγαν, ὅτι δὲν ἦτο κανένας εἰς τὴν Μαυρομιχαλίαν, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες εἶχον φύγει πρεσύτερα.

Ἰδόντες αὐτομφονίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις, ἐβέραμεν καὶ τὴν Κ. Γαρφαλιάν, καὶ τὰς ἀντεξετάσαμεν, ὡς ἔπεται.

Ἐρ. (Πρὸς τὴν Κ. Γαρφαλιάν.) Γνωρίζετε τὴν Μαρίναν; — Ἀπ. Μάλιστα.

Ἐρ. (Πρὸς τὴν ἰδίαν.) Μὲ αὐτὴν συνωμιλήσατε τὴν Κυριακὴν τὸ μεσημέρι, ὡς μᾶς εἶπετε ἀνωτέρω; — Ἀπ. Μάλιστα.

(Πρὸς τὴν Μαρίναν.) Ἦκαστες τί εἶπεν ἡ Κ. Γαρφαλιά, εἶναι ἀλήθεια; — Ἀπ. Ναί, πλην πρότερον ὠμίλῃσα μετ' ἑκὼν ἄλλην (πρότερον δὲν εἶπον τὴν ἀλήθειαν, διότι ἐφοβήθη).

Ἐρ. (Πρὸς τὴν ἰδίαν.) Εἰπέ μας λοιπὸν τί εἶπες, εἰς τὴν Κ. Γαρφαλιάν; — Ἀπ. Τὴν εἶπα τὸτο τὸ

ὅποιον ἤκασα, ἐνῶ ἡμῖν μέσα εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ἦκασα τὰς Μπειζαδέδες, οἵτινες ἐκαλημέρησαν τὸν Θεῖον μετ' τὴν πρώτην Φορὰν, ὅπῃ ἐξύπνησε, καὶ ὁ Θεὸς μετ' τὰς ἀντεχαίρετησεν, ἔπειτα τῷ εἶπον “Πάμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν;”, καὶ αὐτὸς ἰὸς εἶπεν “Εἶναι ὑκίλα ἀκόμη”, αὐτὰ ὅπῃ ἤκασα, τὰ εἶπα εἰς τὴν Κ. Γαρφαλιάν.

Ἐρ. Δὲν τὴν εἶπες ἄλλο τι; (πρὸς τὴν ἰδίαν.) — Ἀπ. Τῆς εἶπα ἐπίσης, ὅτι ὁ Μπειζαδὲς ὑπῆγε μετὰ τῷ ἄλλῳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔχων μαζὴ του καὶ τὴν γυναῖκα του, καὶ τὴν Εὐαγγέλιον. Ἐρωτηθεῖσα πῶθεν τὸ ἤξευρε, ἀπεκρίθη πρῶτον, ὅτι τὰς εἶδε, καὶ ἔπειτα, ὅτι τῆς τὸ εἶπε τὸ παιδί τῆς Εὐζάφρας.

Ἀφ' οὗ εἶπαν καὶ αἱ δύο, ὅτι εἰναμόλη ἡ ἀλήθεια, ἔκαμαν ὅλαι τὸ σημεῖον τῷ Σταύρῳ, καὶ μετὰ ταῦτα προσυπεγράφημεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν Γραμματέων μας.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῷ Εἰσηγητῇ καὶ τῶν Γραμματέων.)

Μαρτυρία τῆς Ἀγγελικῆς Μαμέννας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν θέλοντες ναὶ λάβωμεν καλητέρας πληροφορίας περὶ τῶν σημείων, τὰ ὅποια ἔκαμαν οἱ Μαυρομιχαλίδες μετ' τὸν εἰς Ἴτσακαλὲ εὐρισκόμενον Πετρεμπεην, ἐκρίναμεν εὐλογον, ναὶ ἐξετάσωμεν τὴν κυρίαν Ἀγγελικὴν συγκατοικὸν τῆς Κ. Γαρφαλιάς, ἡ ὅποια ἀφ' οὗ ἐρκίδη ναὶ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν, ἠρωτήθη περὶ τῷ ὀνόματός της, ἐπωνύμου της, ἡλικίας καὶ πατρὶδος, καὶ ἀπεκρίθη, ὀνομάζομαι Ἀγγελικὴ Μαμένη, εἴκοσι πέντε ἐτῶν, Ψαριανή, καὶ δὲν εἶμαι Φίλη, ἢ συγγενῆς τῶν ἐγκαλεσμένων. ἐξετάσῃ δ', ὡς ἔπεται.

Ἐρ. Ἐβλέπετε διόλου τὰς Μαυρομιχαλίδες; — Ἀπ. Εἶδον μίαν ἡμέραν τὸν γέρον Πετρεμπεην, ὅστις ἐκράτει ἐν βραδίᾳ εἰς τὰ χεῖρα, καὶ ἐσημάδευεν, ὡς ναὶ ἤθελε εἰς μετ' ἐφ' ἐκείνῃ, ἐπαρατήρησα καὶ τὰς Μπειζαδέδες, οἵτινες ἔκαμον τὰ ἴδια σημεῖα ἀπὸ τοῦ παράθυρον (τὸτο δὲ συνέβη πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν) ἔπειτα ἀπὸ δύο ἡμέρας ἤκασα τὸν Πετρεμπεην, ὅτι κατὰ τὰς εἶπε, πλην δὲν ἠμπόρεσα ναὶ διακρίνω, ὁ δὲ Μπειζαδὲς Γεωργιάκης ἤκασα ναὶ λέγει “Δὲν εὐρήκα καμρὸν, πλην ἔχε ὑπομονὴν καὶ θεὸς ναὶ εὖρον τρώγε καὶ πίνει καλά, καὶ ἐννοιά σε.”

Ἀφ' οὗ δὲ ὁμολόγησεν, ὅτι εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν, ἔκαμε τὸ σημεῖον τῷ Σταύρῳ, ἐπειδὴ δὲν ἤξευρε ναὶ γράψῃ καὶ ὑπεγράψῃ καὶ παρ' ἡμῶν.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῷ Εἰσηγητῇ καὶ τῶν Γραμματέων.)

Ἀκολουθεῖ.

977 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλας κτλ.

Ὁ Κ. Ἀποστόλης Κωνσ. Ὑδριώτου Σκοπελίτης ἐγγὺς ἐνώπιον τῆς βήματος τέταρτος Κ. Νικόλαον Ἀλεξίου θείον τε, καὶ Δημήτριον Ἰωάννη ἐξαδελφόν τε Σκοπελίτας διὰ τῆς ἀπὸ 6 Μαΐου 1831 ἀγωγῆς ὡς σφετεριζέντας ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ ἀπὸ τῶν Πάππου τε ἀπαιτῶν ἤδη παρὰ τῶν τὸ ἀναλογούν αὐτῷ τῆς κληρονομίας.

Τὸ Δικαστήριον κοινοποιήσαν ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς πρὸς τὰς ἐναγομένας, ἐγνωστοποίησε συγχρόνως δυνάμει τῆς ἀρθρ. 505 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 443 γνωστοποιήσεώς τε τῶν 11 Μαΐου 1831 καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τῆς φύλλ. 56 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς 1831 τὰ περὶ τῆς προβαλλομένης αἰτήσεως καὶ εἰς τοὺς ἀπόντας ἀγνώστους συγγενεῖς (ἀνὺπάρχωσι), παραχωρήσαν αὐτοῖς 24 ἡμερῶν προθεσμίαν, ἵνα ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαίων των.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δυνάμει τῆς ἀρθρ. 218 τῆς αὐτῆς Διαδικασίας ἀνατῶν τὴν ἐπ' αὐτῷ κλήσιν τε, προσκαλεῖ αὐτὰς ἐκ δευτέρου νὰ ἐμφανισθῶσιν, ὡς ἀνω, ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρῆς εἰς τὴν Γ. Ἐφημερίδα· ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσῃ εἰς τὴν δίκην κατὰ νόμον.

Ἐν Σκοπῆλῳ, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάλος.

Ἀρ. 4465. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ἡ Εἰρήνη Χαλάρια καὶ Ἰακώβος Κεμῆς

κατηγορούμενοι, ὅτι ἔκλεψαν 74 Ἰσπανικὰς δάπιας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Κ. Δημητρίου Πλαταιοπέλας, δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο, ὅτε κατεχέθησαν μέχρι σήμερον, μελονότι παρήλθον αἱ χορηγηθεῖσαι πρὸς αὐτὰς προθεσμίαι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 3,447 καὶ 3,882 ἐνταλμάτων.

Ἐπειδὴ ὁ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ, τέτῳ ἐγκληματικὸς ἐξεταστὴς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,464 ἀναφορᾶς τε ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ τὸ Γ. ἐνταλμα.

Διὰ ταῦτα προσκαλεῖνται αὐτοὶ εἰ διαληφθέντες Εἰρήνη Χαλάρια, καὶ Ἰακώβος Κεμῆς νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἐνταλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, ὅλη των ἡ περιουσία κατὰ τὸ ἀρθρον 309 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει τεθῇ ὑπὸ μετέγγυον.

Προσκαλεῖνται δὲ ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτης νὰ προσέχωσι, διὰ τὰ συλλάβωσι τὰς διαληφθέντας φυγοδίκους, ἀν κατὰ περίστασιν εὐρεθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των.

Τὸ παρὸν ἐνταλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ναυπλίῳ τελευταίαν κατοικίαν τῶν φυγοδικῶν, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας των, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς αὐτῆς πόλεως.

Χαρακτηριστικὰ τῶν φυγοδικῶν.

Τῆς Εἰρήνης Χαλάριας ἡλικία ἐτῶν 22, ἀνάστημα ὑψηλόν, χρῶμα λευκόν, σῶμα μέτριον, ὀφθαλμοὶ κασανοί, μύτη μετρία, τρίχες κασαναί, πρόσωπον στρογγυλόν. Τῆς Ἰακώβου Κεμῆς ἡλικία ἐτῶν 30, ἀνάστημα μέτριον, σῶμα παχὺ, πρόσωπον στρογγυλόν, χρῶμα λευκόν, ὀφθαλμοὶ κασανοί, σῶμα μέτριον, μύτη μετρία, μύσαξ κασανός, τρίχες κασαναί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Νομβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Ε. Τ. Γραμμ. Χρ. Σ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.